

CSARNOK.

A legszebb szépítőszér.

Meg vagyok győződve, hogy t. olvasóm (ép úgy, mint én) nem fogják — Dél-Afrika egyes népeinek izlése szerint — szemöldök és szempilláik szőreit kitépni, vagy nem fogják — a felső Nilus vidéke lakóinak példáján felbuzdulva — négy metsző fogait kiadni, mert a szépség tényezői felől ama népekkel homlokegyenest ellenkező nézeteket vallanak. Azt is hiszem, hogy gavallér olvasóm valamint eddig, úgy ezután sem igrkeznek füleiket huzgálás által vállukig nyújtani (eleget huzták az iskolában), mert — újból velem együtt — nem hiszik el a Husvét szigeték érdemes benszlöttjeinek azon állítását, hogy a vállakig lelógo fülek a testi szépségnek elmaradhatlan kellekei. Azt is tudom, hogy egyetlen szentesi Adonisnak sem lobbanna ugysem nagyon gyulékony szive lángra oly ausztráli hajadon iránt, a ki magát az orrcimpáján áthuzott vastag csontdarabbal, vagy a hajába tűzött dingó (kutya) farkkal igyekszik ellenállhatanná tenni. Sőt arra is fogadni mernék, hogy örömebb hallgatnók (mintha látnám) fejünket két tenyerünkbe hajtva, meregön, szótlanul az öreg Budai bácsi zokogó, szívzakító nóát, mint azt a jámbor busmant, ki tökre kifeszített két hurja segítségével erőlködik hallgatói szívének hurjait rezgésbe hozni. Egyszóval sok mindenről meg vagyok győződve, sokat tudok, hiszek és sokra merészelek fogadni*, de abban az egyben mégis kételkedem, hogy a szentesi gavallérok a nők legbiztosabb szépítőszérének fontos kérdésében kivétel nélkül az én izlésem szerint fognak dönteni. Hja! mert rég megmondották, hogy „de gustibus non est disputandum,“ a mi magyarul annyit tesz, hogy „kinek a pap, kinek a papné,“ (arra is van eset, hogy a leányuk tetszik jobban.)

„De hát milyen is az a szépítőszér?“ kérdezik nemcsak önök, uraim, hanem (puszta kíváncsiságból) e lapok bájos olvasónői is. „Melyik Szemle, Lloyd, Közöny, Napló, Bazar vagy Lap utolsó, vagy utolsóelőtti oldalán van magasztalva és világgá kürtölve? Nyert-e elsőrendű díszlevelet, vagy nagy érmet az orsz. kiállításon? Ajánlja-e Blaha Lujza, vagy Pálmay Ilka? ...“ Ezer bocsánat! kénytelen vagyok bevallani, hogy az én szépítőszérem egyetlen provincialis, vagy világlapnak hirdetései között sem jelent meg!

Ugy? na hát akkor — gondolják kegyetek — valamelyik patikárius által meg vagyok vesztegetve, hogy ujonnan feltalált készítményének ezen uton csapjak reklamot.

Én édes Istenem! de hát mieelőtt elítélnének, hallgassanak meg. Az én szerem nem efféle szépítőszér, hi-

* Még arra is, hogy a t. szerkesztő ur (ugy, mint én) többre becsüli a felséges halpapríkást még a Speckbücklingnél is. (De még én is! — matematikus, physikus, jogász és — szedő.)

szen tudom, hogy olvasónóm nincsenek arra szorulva, hogy bárki is szépséget szerezzen nekik. Az én szépítőszérem nem az Ebro vadvirágos völgyében, nem is az andalusiai illatos berkekben gyűjtött virágokból készült, ennélfogva nem is lehet reá fogni, hogy a spanyol donnak és seunorák éjsztét szeméinek megbabonázó tűzét okozza. De nem is a Hoangho termékeny vidékéről származik, melylyel tán a bennyei biradalom hölgyei szépíténiék magukat (azokra bizony ráferne!) Az én szépítőszérem se nem kenőcs, se nem mosdó, se nem szappan, se nem crème, se nem paszta, még csak arcor sem, következésképp nem kell hozzá se ecset, se bécsi rongy, se puffer, hanem kell hozzá — fakanál.

Igenis, fakanál.
Mintha látnám olvasónóm közül többeknek kedves arcán a mosolyt, mely (ha nem csalódom) ennyit jelent: na ez ugyan furcsa szépítőszér lehet! Pedig hát nem olyan nagyon furcsa, főként ha meggondoljuk, hogy a legelső magyar asszony: Erzsébet királyné is többször szokta használni s a kik ilyenkor látták Ó Felséget (mert én bizony egyébkor sem voltam szerencsés láthatni) azt állítják, hogy még szebb mint mások.

Hanem celtalan volna titkolóznom, hiszen olvasónóm mindnyájan kitalálták már, hogy az én szépítőszérem: a tűzhely.

Jóllehet olvasónóm haragjától nem félek, mert a természetrajzból tudom, hogy a galamboknak nincs epéjük, mindazáltal a netalán félreértések kikürtülése céljából egy tapasztalatomat nyilvánosságra kell hoznom. Nem viselhetném el a lelkelem azt az esetleg fölmerülhető vádat, hogy nem szereztem tudomást arról, miszerint kedves olvasónóm is a régi magyar nőknek dicséretes szokásához hiven mindennap használják fennebb említett hagyományos szépítő szeremet. Nem habozom kimondani azért, hogy városunk hölgyeit olyanoknak tavultam ismerni, kik buzgó és hű örei a családi boldogság legdrágább zálogának: a tűzhelynek. Mert — csupán egyet említve — mi rajzolhatta volna kedves orcáikra azt az üde rózspáprát, mi varázsolhatta volna szeméikbe azt a lángoló tűzet, ha nem a tűzhely körüli forgolódás?

Azonban, ha szépítőszéremnek hatása mindössze is külsőségeken nyilvánulna: nem volna érdemes reá szót vesztegetni. Mert „a szépség lélek nélkül aranyporhoz hasonló, mely a lepke szárnyain csillog s lesodorva keletlele hamuvá lesz.“ Ugyde — bizonyoságot tehetnek róla olvasónóm is — hogy a tűzhelynek belső, fontosabb hatása is van, mert nevelőiskolájául szolgál a házasságnak, vagyis azon szép női jellemvonásnak, melynek alkotó elemei: az erény, vallásosság, gyöngéd szívvelység, áldozatkészség, gondosság, takarekosság és más hasonló. Már pedig ezek oly tényezők, melyek földi életünk legfőbb kincsének: a boldog házasságnak alapföltételeit képezik, mert ezek avatják a nőt a háztáj sarkesillagává, a férj erkölcsi természetének terem-

tőjévé s életének délibábjává. Az igazán házas nő valódi örangyala a háznak, a házi tűzhelynek; neki nem kell külön öröm, elég ha övével együtt örvendhet; neki nem kell külön élet, elég ha gyermekeinek élhet s azokban magát megifjodni látja, érezi . . . Egyszóval ha van boldogság a világon, ha van valami miért élünk érdemes, bizonyára ilyen nő szeielme az!

Van-e hát szépítőszér, mely olyan varázshatást gyakorolna, mint a tűzhely?

Én azt hiszem: nincs. Hát önök, olvasóm?

—nc.

A P R Ó S Á G.

A kis Lili tőprenkedése. A nagybácsi térdein himbalja a kis Lilit, midőn az egyszerre csak észre veszi, hogy a bácsi egészen kopasz.

— Hány éves vagy, bácsi? — kérdi tőle nyájás hangon.

— Ötvenöt, kicsikém. De miért kérded?

— Hogy van az, hogy még nem nőtt ki ennyi idő alatt a hajad?

A fősvény bűnhődése. B. ur nagyon fukar. Egy külvárosi házacskaiban lakik, maga főz s így könnyű szerez le a félro évenként huszerre frankot. De nagyon nyugtalanítja a gondolat, hogy egyedül lakik. Mit tegyen? Arra nagyon fősvény, hogy kutyákat tartson, de a félelem, hogy kirabolják!

Ugy segített magán, hogy megtanult ugatni s a mint zajt hall a ház körül, rögtön mekzezi a csuholást.

Minden jól ment egy ideig, de a napokban nagy meglepetés érte. Főlszólítást kapott a kerületi hatóságtól, hogy fizessen husz frankot — kutyandó fejében.

Az új menyecske dícseszkiz barátnejának: „Ah, édesem, mily gyönyörű szerelmes leveleket tud írni a Béla. Egyet-kettőt felolvasok neked.“ „Főlösleges — mondá az meggondolatlanul — nekem is irt egy csomót. Jól ismerem a stílusát.“ Azóta halálos ellenségek.

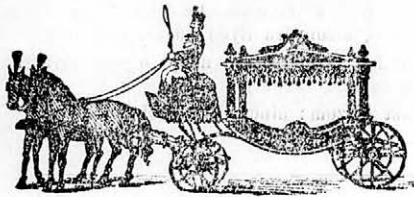
Jó elővigyázat. Egy hat éves kis fickó háját nyirítja a borbélynál. Mikor ez befejezte művét, az apróság a tükörbe tekint s így szól:

— Rövidebbre, ha szabad kérnem!

— De miért? Hisz már ugys alig lehet fogni.

— Hiszen épen azt akarom, hogy ne foghassák meg az üstökömet, ha az iskolában összeverekszem társaimmal.

H I R D E T É S.

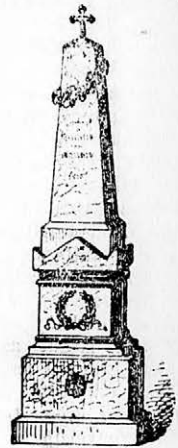
KRAUSZ MÁRK MŰKÓFARAGÓ

első szentesi sírkő-, érc- és fakoporsó főraktára

és

dísztemetkezési intézete

fő-utca (piac-tér) SZENTESEN Pollák-féle házban.

Van szerencsém a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség tudomására hozni, hogy a már több év óta fennálló első szentesi sírkő és koporsó főraktáramhoz egy, a mai napig itt még nem létezett

DISZTEMETKEZÉSI INTÉZETET

rendeztem be, ahol is 15—35 forintig dísztemetkezések, 35—150 forintig teljes pompaszerű temetkezések eszközölhetők s hogy ezen célra több rendbeli

DISZGYÁSZKOCSIKAT

ugymint: egyszerű fekete kocsit tető nélkül, egy díszes fekete kocsit tetőzettel, és fiatalok számára egy kocsit kék és fehér díszítésekkel, melynek tetőzete kívánatra levehető, ugyszintén négy lóra való gyásztakart, díszollakat, gyászravatalt és gyertyatartókat szerezttem be, melyeket temetkezésekhez ingyen bocsájtok t. vevőim rendelkezésére. Megjegyzem, hogy temetések rendezését, u. m. gyászkoocsimhoz két vagy négy lovat kiállítani, továbbá gyászjelentések készítését s az átadott névsor szerinti szétküldését, a sir megásatását bármelyik temetőben — szintén a legpontosabban és minden díjazás nélkül elrendezni t. vevőim teljes megelégedésére magamra vállalom.

Érckoporsóim légmentesen, elzárhatóan vannak készítve

és az első bécsi cs. kir. szab. érckoporsó gyárból valók. — FAKOPORSÓIM, melyeket saját műhelyemben készítették, a családásig hasonlítanak az érckoporsókhoz, a behuzott koporsók pedig még ez ideig senki által nem lettek oly díszesen kiállítva, mint általam.

Dúsan berendezett raktárt tartok mindennemű temetkezési cikkekből, u. m. atlasz, selyem, szatín, csipke, sima és fodros szemfüdelek, párnák, halotti ruhák, lepedők, sapkák, madracok és nagyválasztéku sírkoszorúk, valamint

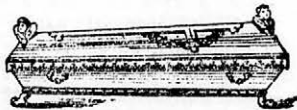
legnagyobb raktárt sírkövekből,

melyek mindenféle színben s a legjobb ízlésű minták után készítve, egyedül nálam kaphatók 10—800 frtig. Elvállalok továbbá mindenféle kőfaragó munkákat, utánvéseket és aranyozásokat, nemkülönbön vaskerítések előállítását jutányos áron s 20 évi jtállás mellett. — A felsőpárti n. é. közönség kényelmére a Babós féle sarok helyiségben FIOK TEMETKEZÉSI RAKTÁRT rendeztem be, hol szintén a legolcsóbb árak mellett vállaltatnak el temetkezési rendezések, valamint mindennemű temetkezési cikkek is készen kaphatók, — szóval nálam dísztemetkezések és sírkövek minden tova utánjárás nélkül, a legegyszerűbbtől a legnagyobbszerűig, a legjutányosabb árak és szolid kiszolgálás mellett eszközölhetők.

Vidéki megrendelések sürgőnyileg is eszközölhetők, a legszolidabb ár és kiszolgálás mellett. Sürgőny cím: „Krausz temetkezési intézet Szentos.”

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok

SÍRKÖVEK
10—800
forintig.

Tisztelettel

KRAUSZ MÁRK

műkőfaragó.

SÍRKÖVEK
10—800
forintig.